

Република Србија
УПРАВНИ СУД
6 У- 2246/10 (2008)
11.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Љиљане Јевтић и Живане Ђукановић, чланова већа, са судијским саветником Надом Обрадовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца: А.А. из ..., Ул. ... бр. ..., Б.Б. из ..., Ул., В.В. из ..., Ул. ... бр. ..., Г.Г. из ..., ул. ... бр. ..., Д.Д. из ..., СО ..., Ђ.Ђ. из ..., СО ..., Е.Е. из ..., Ж.Ж. Из ..., ... улица, СО ..., З.З. из ..., Ул. ... бр. ... и И.И. из ...,, против решења Министарства финансија Републике Србије бр. 465-02-00073/2003-07 од 06.12.2007. године, са заинтересованим лицима Општинским јавним правобранилаштвом из Чачка, Републичким јавним правобранилаштвом – Одељење у Краљеву, Краљево и Народним музејем – Чачак, у предмету експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 11.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба тужилаца А.А., Б.Б., В.В., Г.Г., Д.Д., Ђ.Ђ., Е.Е., З.З. и И.И. СЕ
ОДБИЈА.

II Тужба тужиоца Ж.Ж. из ..., ... улица, СО ..., СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужилаца изјављена против решења Општинске управе за урбанизам, изградњу, стамбене и комуналне послове општине Чачак бр. 465-59/95-3-04 од 22.06.2007. године, којим је одбијен заједнички захтев тужилаца ради поништаја правоснажног решења о експропријацији Општинског секретаријата за урбанизам, стамбене и комуналне делатности СО Чачак број 465-51/80-10 од 04.06.1980. године, а којим је извршена потпуна експропријација кп.бр. ..., у површини од ... ха, КО ..., као неоснован.

Поднетом тужбом тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа, истичући да је неважно да ли је катастарска парцела приведена намени или не, а да је од одлучујућег значења да ли је корисник експропријације у року од три године извео знатније радове на објекту због којег је експроприсано земљиште тужилаца, у смислу члана 36. став 3. Закона о експропријацији. Наводе да су и првостепеним и оспореним решењем повређене одредбе Закона о општем управном поступку, јер немају разлог о одлучним чињеницама са разлога што се не може ставити знак једнакости између термина “приведено намени” и “изведени знатни радови”. Наводе и то да, према пројектној документацији, објекат Меморијалног комплекса “Спомен-парк” са Спомеником револуције се састоји од 10 до 12 појединачних грађевина, те да је првостепени орган био дужан да све те грађевине појединачно наведе, да утврди које су грађевине на лицу места изведене, које су започете да се изводе, које нису изведене и подигнуте. Тек на основу таквог приступа, првостепени и другостепени орган су могли да, на основу налаза и мишљења вештака и свог личног увиђаја, закључе да ли су изведени знатни радови на објекту или нису. Сматрају да нису изведени знатни радови ни по обиму изграђених грађевина, ни по обиму предвиђених инвестиција, што значи да су испуњени услови да се поништи раније решење о експропријацији. Тврде да су оба решења заснована на погрешном налазу вештака Вере Ћирић, чији је налаз у свему противуречан, па се на основу њеног налаза није могла ни донети правилна одлука у овој правној ствари. Из вештачења вештака произлази да је општина Чачак одустала од Меморијалног комплекса, на тај начин што се кп.бр. ... КО ..., издвојила из Меморијалног центра и унела у састав “Градског гробља”. Сматрају да је било неопходно извести доказ саслушањем архитекте Ј.Ј. из ..., који је руководио извођење пројекта “Спомен-парка”, те вештака - академског сликара и вајара К.К., који је, такође, учествовао на конкурс за изградњу Меморијалног комплекса. Са наведених разлога, предлажу да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересована лица нису доставила суду одговор на тужбу.

Управни суд је преузео нерешене предмет У. 84/08 Врховног суда Србије од 01.01.2010. године на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС” број 116/08 и 104/09).

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96), Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је, с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање на које је примењен одговарајући материјални пропис, без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, основано нашао оспореним решењем да решењем првостепеног органа од 22.06.2007. године, није повређен закон на штету тужилаца. За овакву оцену тужени орган је дао разлоге које, као довољне и у свему на закону засновану, прихвата и овај суд. Ово стога јер је у поступку проведеном пред управним органима, утврђено да је првостепени орган у поновном поступку, а у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.бр. 3259/04 од 06.05.2006. године, тужиоцима омогућио учешће и изјашњавање у поступку и увид у план и пројекат Меморијалног комплекса “Спомен-парк”, извршен је увиђај на лицу места од стране вештака геометра и вештака архитекте – одговорног урбанисте, а да је лиценцирани архитекта – одговорни урбаниста, дана 04.05.2007. године, дао свој стручан налаз и мишљење, којим је потврдио да је спорна катастарска парцела бр. ... КО ..., приведена намени у свему према усвојеној и важећој планској документацији. Такође, у поступку је утврђено да је корисник експропријације у року од три године од правоснажности одлуке о накнади, односно од дана закључења споразума о накнади, извршио, према природи објекта, знатније радова на објекту, ради чије је изградње извршена експропријација, а што је, према одредби члана 36. став 3. Закона о експропријацији (“Службени гласник РС” број 53/95), једино релевантно за

доношење правилне одлуке у овој управној ствари. При том, по налажењу Управног суда, правилно је тужени орган оценио као неосноване жалбене наводе, који се односе на идејна решење, естетику и смисленост самог објекта, јер су исти ирелевантни и не могу довести до другачијег решења.

Код напред утврђеног чињеничног и правног стања ствари, суд је оценио да се тужбеним наводима не доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења. Са напред изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09) и члана 41. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96), одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Решењем Врховног суда Србије У. 84/08 од 15.04.2008. године, враћена је тужба тужиоцу Ж.Ж. из ..., да исту уреди тако што ће тужбу својеручно потписати, па ће тако својеручно потписану тужбу вратити том суду у року од 15 дана од дана пријема решења, уз упозорење да, уколико именовани тужилац не поступи по захтеву суда, тужба ће бити одбачена.

Пошто је тужилац Ж.Ж. напознат на означеној адреси, на коју је суд вршио доставу решења од 15.04.2008. године, то је сходно одредби члана 140. Закона о парничној поступку, у вези члана 59. Закона о управним споровима, достава тог решења извршена истеком рока, рачунатог од дана стављања решења на Огласну таблу суда дана 14.10.2008. године.

Тужилац Ж.Ж., у року остављеном решењем од 15.04.2008. године, није отклонио поменуте недостатке тужбе који спречавају рад суда, због чега је Управни суд, на основу одредбе члана 27. став 2. а у вези члана 25. став 1. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96), одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

Записничар
Нада Обрадовић, с.р.

Председник већа-судија
Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВЈ-2010